

HOMER

HÆRENS OFFICERSSKOLE

JUNI 2023

Bagerste række fra venstre:

LT Philip Krebs, LT k Kenting, LT Bjarke Kehlet-Hansen, LT Stefan S. U. Detlefsen, LT Rasmus R. Søndergaard

Forreste række fra venstre:

LT Anne-Fie Leth, LT Morten C. Hansen, LT Emil Ørnsholt

Chefredaktør:

LT Philip Krebs, EFR

Redaktion:

LT Anne-Fie Leth, TRR

LT Bjarke Kehlet-Hansen, JDR

LT Emil Ørnsholt, EFR

LT Mathias J. Kenting, IGR

LT Morten C. Hansen, IGR

LT Rasmus R. Søndergaard, IGR

LT Stefan S. U. Detlefsen, DAR

Udgiver:

Hærens Officersskole

Henvendelser rettes til:

LT Philip Krebs

krebssp@gmail.com

Ansvarshavende chefredaktør:

OB Nicolas T. Veicherts

Layout:

LT Morten C. Hansen, IGR

LT Rasmus R. Søndergaard, IGR

INDHOLD

PÅ MISSION I ENGLAND

6

HOLD PLOEGERS START VED REGIMENTERNE

8

STJERNER PÅ SKÆRMEN

12

M1: FORSVARET M2: RESERVEN

16

PAM MØDER VIRKELIGHEDEN

18

UDVEKSLING PÅ TVÆRS AF ATLANTEN

20

DYNAMIC FRONT & DANSK ARTILLERI

22

LIDT FOR BEKYMRET...? - Fra kadetter til kadetter

26

UNDER ROSEN

27

UMAK - HO'S POWERTRIO

28

FORORD

CHEFREDAKTØR LT PHILIP KREBS

Sommerens indtog betyder ikke kun eksaminer, ferie og ture til stranden. Det betyder også, at det er blevet tid til at udgive HOMER igen. Denne gang er bladet blevet lavet af Hold Paludan-Müller i løbet af foråret, efter at Hold Pløgers forlod slottet og dragede ud til deres regiment. Sommeren betyder også, at vi skal byde velkommen til næste årgang på Hærens Officersskole - Storrud. Det ellers så tomme slot bliver fyldt lidt mere op, når næste skud kadetter melder deres ankomst.

Hold Paludan-Müller har siden sidst gennemført Athene hos frømandene og kigger nu med spænding frem mod FALDGRU og et gensyn med Jægerkorpsen i det nordjyske.

Det nummer af HOMER dig et indblik i, hvad der rører sig i kadetkorpsen, men kigger også ud og reflekterer over den større verden vores uddannelse er en del af. I bladet kan du læse om danske officerer, der uddanner ukrainske soldater. Om Hold Pløgers første tid ved regimenterne. Du kan lære UMAK, Dan, Rie og Thomas lidt bedre at kende. Og du kan følge med i kadetternes refleksion over deres praktik. Og meget andet. På den måde håber vi at komme bredt rundt og ramme kadetkorpsen som helhed.

Til sidst er der bare tilbage at sige tak. Til kilderne. Til Hærens Officersskole for at til stadighed at prioritere udgivelsen af et blad. Og til dig for at læse med.

Chefredaktøren

LT Philip Krebs
Paludan-Müller

CHEFEN HAR ORDET

OB NICOLAS T. VEICHERTS, CHEF FOR HÆRENS OFFICERSSKOLE

OB Nicolas T. Veicherts
Chef for Hærens Officersskole

Tillykke til Hold Paludan-Müller med holdets første nummer af HOMER. For mig en helt særlig ting eftersom det også var Hold Paludan-Müller, der i 2017 udgav det første HOMER i det ny format og indhold. Siden er det blevet til i alt ni numre, heraf seks med temaerne mod, tvivl, viljestyrke, fastholdelse, efter kampen og ære og to "omnibusser". Jeg er glad for, at redaktionen igen er gået ind i et tema; denne gang "praksis".

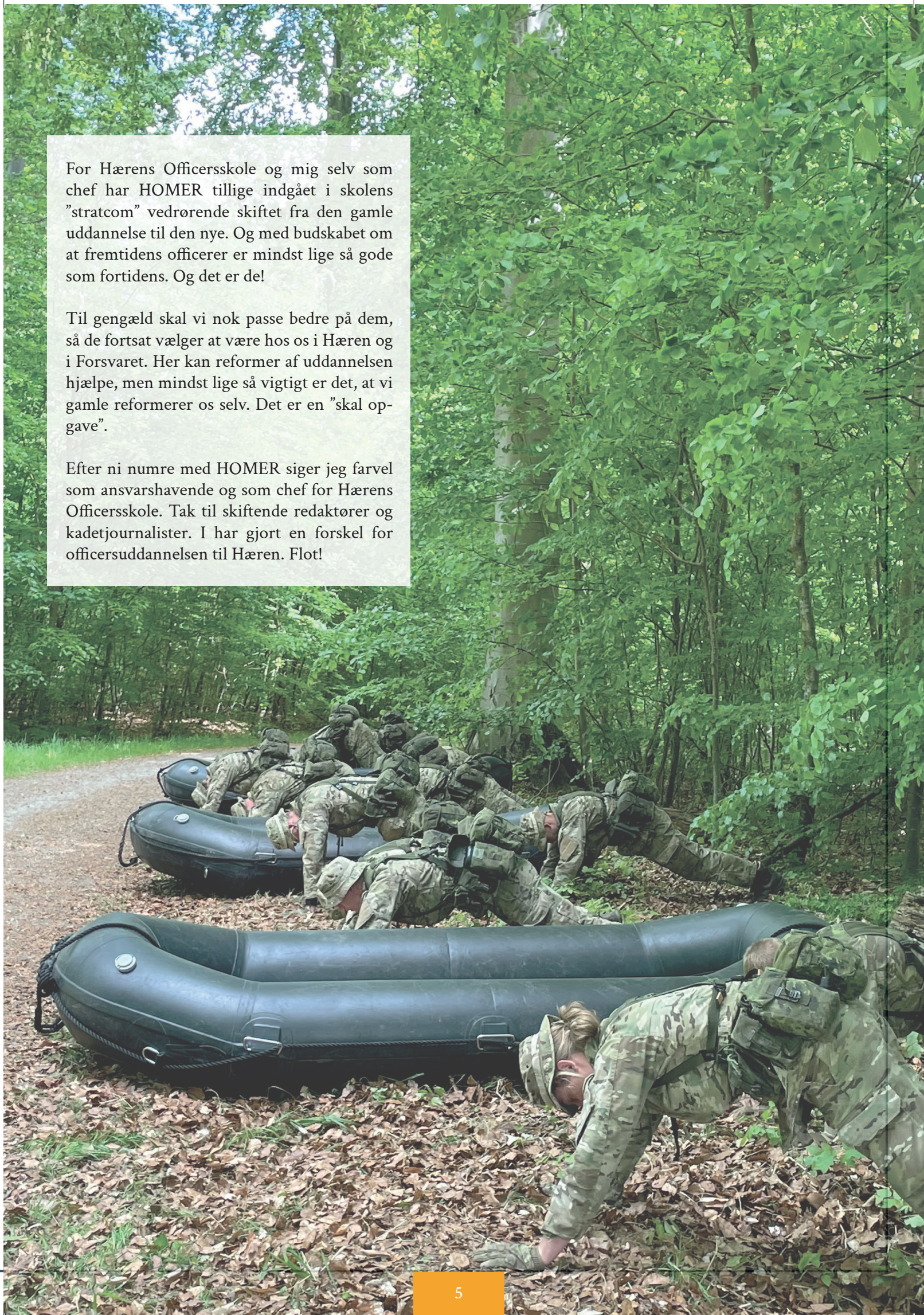
Udover at give et godt indblik i Hold Pløgers hverdag efter udnævnelsen og Hold Paludan-Müllers egne oplevelser i praktikperioden, markerer temaet også at der igen er fundet tid til netop praktik på officersuddannelsen. Næste år tre uger for Hold Storrud og i en kommende justeret uddannelse forventeligt op til syv uger. Modsat tidligere dog primært efter regimentsvalget, sådan at kadetterne også for en indføring i hverdagen og livet ved deres eget kommende regiment. Samtidigt udvider vi også perioden for "regimentsrundturen", så der bliver mere tid til at orientere sig om forskelligheder og muligheder før netop regimentsvalget.

I det hele taget tegner fremtiden for officersuddannelsen fortsat lys og med et stadig større fokus på netop praksis. Således får det ny Hold Storrud også mere viden og kunnen inden for kompagniets og bataljonens kamp samt i forvaltning og uddannelseslære.

For Hærens Officersskole og mig selv som chef har HOMER tillige indgået i skolens "stratcom" vedrørende skiftet fra den gamle uddannelse til den nye. Og med budskabet om at fremtidens officerer er mindst lige så gode som fortidens. Og det er de!

Til gengæld skal vi nok passe bedre på dem, så de fortsat vælger at være hos os i Hæren og i Forsvaret. Her kan reformer af uddannelsen hjælpe, men mindst lige så vigtigt er det, at vi gamle reformerer os selv. Det er en "skal opgave".

Efter ni numre med HOMER siger jeg farvel som ansvarshavende og som chef for Hærens Officersskole. Tak til skiftende redaktører og kadetjournalister. I har gjort en forskel for officersuddannelsen til Hæren. Flot!

PÅ MISSION I ENGLAND

"Når de bliver sendt afsted, så er det på mange måder en tom følelse. For man ved, hvad de skal hjem til, men man ved også, at om et par dage starter et hold mere - og så er det forfra igen."
– Premierløjtnant Asbjørn Valentin.

LT RASMUS SØNDERGAARD

Krigen i Ukraine har nu hærget i over et år, og det er på ingen måde nogen hemmelighed, at vestens stater gør meget for Ukraines selvstændighed. En af de tiltag der gøres for at ruste det ukrainske folk til krig mod russerne, er operation INTERFLEX. En operation der er sat i verden for at træne og udruste ukrainske mænd til deres første møde med de russiske soldater på kamppladsen. Opgaven for Forsvaret er dog ikke helt ukendt, da danske soldater allerede har brugt mange år på at uddanne ukrainere i Ukraine. I dag foregår missionen dog et ukendt sted i England, og derfor blev mit møde med PL Valentin også afholdt over telefonen. Det gjorde dog ingen forskel for den intensitet og ærlighed, som jeg følte Valentin fortalte om mission INTERFLEX med.

Da er seriøsitet i stemmen, da Valentin fortæller mig om hverdagen med de ukrainere, der på 5 uger skal blive til kampklare soldater. Så kampklar at de to dage efter endt uddannelse i England står ved fronten i Ukraine klar til at møde de russiske soldater. Selvom ukrainerne har mistet meget, så er der stadig meget på spil for dem. For hvis de ikke kæmper, så ender de også med at miste deres land, fortæller han. Det i sig selv er en stor drivkraft for ukrainerne, der er underlagt et højintensitetsuddannelsesforløb i England, hvor der ikke er meget tid til andet end træningen.

"Ca. 9 ud af 10 af ukrainerne er højt motiveret og det smitter også af på instruktørerne. Det er en mission der giver meget mening for både ukrainere og instruktører."

Ukrainerne ved, at det de lærer i England bliver relevant for dem i deres nærmeste fremtid, og derfor er der højt fokus og engagement, når Valentin og hans instruktører gennemfører undervisning for ukrainerne. Han nævner dog også, at der er en kulturel udfordring, da ukrainerne har svært ved at sige, når der er noget, de ikke forstår, så vil de hellere lyve, forklarer han. Den udfordring gør, at Valentin og hans instruktører bliver nødt til at være over de ukrainske soldater konstant, så de tilsikrer sig, at det de siger og gør også er noget, som de har lært dem. Ifølge Valentin når Ukrainerne dog et niveau, der er over det de danske værnepligtige får.

VIDSTE DU?

- At operation INTERFLEX foregår i dag et hemmeligt sted i England, hvor nationer som Sverige, Norge, Holland, England, Australien og Danmark er blandt nogle af de mange nationer der deltager i opgaven ved at træne 10.000 Ukrainere til krig hver fjerde måned.
- At Valentin er delingsfører for en deling bestående af 65 ukrainere og 17 danske instruktører organiseret i fire grupper
- At Valentin som delingsfører er ansvarlig for enhedsuddannelse og gennemførelse af de fire øvelser samt skydeperiode som ukrainerne gennemgår på de 5 uger, de er i England.
- At udover øvelserne har ukrainerne også undervisning i førstehjælp og krigens love, som er essentielt for, at de kan blive sendt tilbage til Ukraine og ned til fronten.

"De får et hæderligt resultat på GRP-niveau, men de skal også have kendskab til, hvordan stormen fungerer, selvom de ikke skal arbejde som en deling."

Særligt enkeltkæmperfærdighederne hos Ukrainerne er i fokus, når undervisningen bliver gennemført. Det er vigtigt, at de får nogle gode enkeltkæmperfærdigheder, så vi højner muligheden for at de overlever første møde med fjenden, fortæller han. Derudover bliver der lagt ekstra meget vægt i bykamp og kampstilling, da det er det, som ukrainerne skal ned til, understreger han.

Hverdagen for en Premierløjtnant i INTERFLEX

"Der er ikke så mange fridage og dagene er lange for instruktørerne, men det er der vi kigger på hinanden og siger, vi har noget at komme hjem til. Det har ukrainerne ikke."

For en PL som Valentin hedder arbejdsugen alle syv dage uden fridage, og for instruktørerne har de som reelt én fridag i ugen eller hver anden uge. Det hårde program for både ukrainere og danske instruktører er dog ikke den store udfordring, når man sætter det ind i et større perspektiv, fortæller han.

"Det er en utrolig håndgribelig opgave. Efter vi sendte første hold afsted, gik der kort tid og så vidste vi, at de stod ved fronten. Alt hvad vi har lært dem, det kommer til at gøre en afgørende forskel for dem til, når de står dernede. Alene den viden er nok til, at man gør sit yderste for at give dem det bedste man kan uanset, hvor træt man end er."

Man kan høre på Valentins stemme gennem telefonen, at det ikke er en nem opgave. Man vil uden tvivl komme til at holde af nogle af dem, selvom man har sagt til sig selv, at man ikke skal danne relationer, fortsætter han.

"Når de bliver sendt afsted, så er det på mange måder en tom følelse. For man ved hvad de skal hjem til, men man ved også at om et par dage starter et hold mere, og så er det forfra igen."

Man bliver bedre til at distancere sig ved 2. rotation, tilføjer han. Man har en bedre idé om, hvad man går ind til. Der er dog ikke noget at mærke på ukrainerne, og de er forbavset let til sinds, forklarer han. I den tid de er i England, er der heller ikke det store at mærke på dem, og de går også og joker med de danske instruktører til hverdag. De er i virkeligheden et meget robust folkefærd konstaterer han.

HVORDAN HAR DET VÆRET FOR HOLD PLØGER AT STARTE VED REGIMENTERNE?

LT ANNE-FIE LETH RASMUSSEN

PL Anders A. M. Grau, DF for PMV
Slesvigske Fodregiment

Hvordan vil du beskrive din første tid ved dit regiment?

Den første tid har været god. Vi havde et internt våbenkursus, hvor vi fik nogle af de omskolinger, som vi manglede og blev introduceret til, hvad Slesvigske Fodregiment er og kan. Personligt er jeg selv blevet omskoleet til Spike LR 2 og skal overtage PVM her til sommer. Det har også været en hektisk periode til tider, da regimentet stadig er ved at bygges op, men det er også en spændende proces.

Hvad har overrasket dig mest i din første tid ved dit regiment?

Alle siger, at man skal være omstillingsparat, og at planerne ændrer sig hurtigt, men jeg tror nu alligevel ikke, jeg havde forventet, at min plan ville ændre sig allerede første dag på jobbet, men jeg blev spurgt om jeg ville være PVM delingsfører. PVM er direkte underlagt BTN chefen, så taktikniveauet er steget en anelse fra HO, så der har været en del at læse op på, men jeg glæder mig meget til tiden som PVM DF.

Hvad ville du gerne have vidst, før du startede ved dit regiment?

Jeg tror ikke, der er noget, jeg som sådan gerne ville have vidst. Jeg ville gerne have haft mere adm., da det fylder en del herude. Noget så simpelt som at kunne læse og forstå sin lønseddel kan være en opgave i sig selv med de forskellige tillæg, der er. Jeg har hørt fra mine kolleger her på stedet, at de gerne ville have været omskoleet til eMTEP, da man godt kan få brug for det hurtigere end forventet.

PL Gregers Wittenberg, DF for FØRDEL,
1.BT/1AA
Danske Artilleriregiment

Hvordan vil du beskrive din første tid ved dit regiment?

Den første tid ved Danske Artilleriregiment har været fagligt stimulerende. Våbenkurset er virkeligt godt gennemtænkt, og man lærer, at der er andet i forsvaret end infanteri. Ydermere har det været spændende først at miste CAESAR pjecerne, hvorefter der en uge senere blev placeret en bestilling på ATMOS pjecer. Det har ligeledes været en god oplevelse at møde sine soldater og ikke være "pøblen" mere med alt, hvad det så bærer med sig.

Hvad har overrasket dig mest i din første tid ved dit regiment?

Hvor fantastisk det er ikke at være arbejdstidsneutral. Glæd jer!

Hvad ville du gerne have vidst, før du startede ved dit regiment?

Danske Artilleriregiment har været professionelle og omhyggelige med onboardingen. Jeg mener ikke, at jeg som sådan havde manglet på information omkring min tjeneste inden, jeg startede.

PL Anders Gottlieb, DF for HBU
Den Kongelige Livgarde

Hvordan vil du beskrive din første tid ved dit regiment?

Travl! Jeg har arbejdet rigtig meget her de første 1-2 måneder. Der er en masse, man ikke ved og skal have styr på inden for adm. /forvaltningsfronten. Så der tager relativt simple ting bare lang tid i starten grundet, det er første gang, man arbejder med dem. Men det er stadig rigtig fedt at være delingsfører og have ansvaret. Især når man kommer i felten med alle folkene - så er delingsfører det fedeste job!

Hvad har overrasket dig mest i din første tid ved dit regiment?

Hvor meget man kan nå at præge en HBU DEL på relativt kort tid, og hvor formbare de er - det er fedt!

Hvad ville du gerne have vidst, før du startede ved dit regiment?

Mmm pas.. Det er svært at sige, hvad man mangler, før man bliver bevidst om, at man mangler det. Der selvfølgelig nogle optimeringspunkter ift. onboardingprocessen, men jeg kan ikke lige umiddelbart komme på noget, jeg virkelig har manglet for at kunne starte ved regimentet.

PL Mads Sallerup, DF for 2DEL, 2. Lette Opklaringseskadron, III/GHR
Gardehusarregimentet, Bornholm

Hvordan vil du beskrive din første tid ved din bataljon?

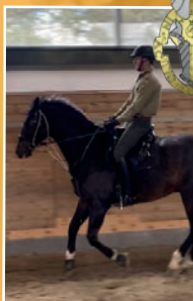
"Velkommen til Bornholm. Stedet, hvor det går med 180 i timen, og intet tager 5 min." Sådan blev vi budt velkommen, da vi startede på øen, og det har vist sig at være sandt. De første par måneder gik med frigørelsesskydninger, opklaringsgruppefører og opklaringsdelingsfører. Efter endt kursus blev vi sendt til vores eskadroner og delinger, hvor vi kommer til at være de næste par år. Så her på øen er fart på, og det er en af de mange grunde til, at jeg synes det er fedt herovre.

Hvad har overrasket dig mest i din første tid ved din bataljon?

Jeg blev positivt overrasket over den enorme faglighed og den professionalisme, der er på øen, og som øen også er kendetegnet ved. Når vi afslutter vores tid HO, har vi mange kompetencer. Da jeg startede på øen, kunne jeg dog mærke, at inden for opklaring var der stadig at lære. De første par måneder stod som sagt på kursus, hvor vi blev klædt godt på til vores virke som opklaringsdelingsfører.

Hvad ville du gerne have vidst, før du startede ved din bataljon?

Jeg ville nok gerne have haft et større kendskab til opklaringsdisciplinen inde fra slottet af. En dybere forståelse for, hvorledes opklaring bliver indsat - andet end at i henholdende kamp gennemfører "OPK en tilbagegang under kampfølning". Opklaringsbataljonen har fra starten af været gode til at klæde os på forud for, vi skulle starte i vores eskadroner. Slutteligt vil jeg sige, at jeg glæder mig til at byde de kommende PL'er velkommen til øen!

PL Jacob Zinkernagel, DF for 3 DEL ved 4/5 GHR (HNU)

Gardehusarregimentet, Slagelse

Hvordan vil du beskrive din første tid ved dit regiment?

Den første tid i regimentet har været præget af kurser. Først et våbenkursus og derefter ridekursus, som faktisk var en stor oplevelse.

Hvad har overrasket dig mest i din første tid ved dit regiment?

Hvor hårdt ridekurset faktisk er. Jeg vidste godt, at det ville blive svært, men det er faktisk en stor fysisk belastning. Man bruger en masse muskler, man ikke anede, der eksisterede, og de første uger er man noget hjulbenet.

Hvad ville du gerne have vidst, før du startede ved dit regiment?

Jeg ville gerne have vidst noget mere om arbejdstid og andre opgaver, man har som DF. Jeg har brugt noget tid på at finde ud af præcist, hvilke opgaver man har, mht. undervisning, arbejdstid og uddelegering af opgaver. Altså helt lavpraktiske opgaver, der løses på kontoret.

PL Jens Christian Lund, DF4 i CISKMP under I. Brigade
Føringsstøtteregimentet

Hvordan vil du beskrive din første tid ved dit regiment?

Den første tid har været vildt spændende og udfordrende med scenarier, som kunne have været cases til ledelsesundervisningen. Vi blev alle kastet ud i det fra dag et - vi havde været i CISKMP i en uge, da vi fik til opgave at planlægge en CIS-øvelse. Heldigvis var vi tre PL fra Hold Plo-ger om opgaven i og med, at en øvelse i CISKMP ikke omhandler KSTL eller fremrykning, men om at skabe forbindelse via SATCOM.

Hvad har overrasket dig mest i din første tid ved dit regiment?

Hvor ofte konstablerne er til en ny tiltrædelsessamtale, fordi deres DF konstant skifter stilling.

Hvad ville du gerne have vidst, før du startede ved dit regiment?

Jeg ville gerne have haft en langt større taktisk forståelse for, hvad det vil sige at være Føringsstøtte! Det er et tab på HO, at der ikke er et modul omkring føringsstøtte, ligesom der er omkring artilleri, IG, LOG og ISR. På HO springes 5 Signal altid over i BEF. Og hvorfor det? Fordi man altid bare regner med, det virker, men så nemt er det sgu ikke. Det er sgu på vores kommunikation, vi er allermest sårbare.. "YOU CAN TALK ABOUT US, BUT YOU CAN NEVER TALK WITHOUT US"

PL Kasper Palmskov, DF for FSDEL i INSE ved 4NSBTN

Træningsregimentet, Vordingborg

Hvordan vil du beskrive din første tid ved dit regiment?

Meget positiv! Min store bekymring var, hvordan man ville blive taget imod som ny Premierløjtnant og særligt, om der ville blive lyttet til en. Fra regimentets - men også fra bataljonens side - er det mit indtryk, at man har forsøgt at få os nye Premierløjtnanter inkluderet hurtigst muligt. Derudover er den første tid rent lavpraktisk gået med at falde på plads og blive komfortabel med ens nye funktion - og hurtigst muligt få sat sit eget præg på delingen. Men det, som nok har fyldt mest, og stadig fylder meget, har været at forvalte og uddannelsesplanlægge.

Hvad har overrasket dig mest i din første tid ved dit regiment?

Den opgave, som jeg står over for ved den enhed, som jeg er landet ved, havde jeg på ingen måde forudset. Jeg havde en klar forestilling om at lande ved en fuldt ud etableret enhed. Men min enhed er præget af at have været i "dvale" og næsten lukket ned, hvor de resterende folk er blevet sendt i alle retninger og udlånt til andre enheder i INTOPS. Derfor har den overordnede opgave været at få bygget enheden op fra bunden igen. Det er også kommet bag på mig, hvor hurtigt jeg faldt tilbage til OPTISIMU, som jeg kan afsløre, at jeg flittigt har brugt flere gange til at planlægge de store opgaver, der har ramt skrivebordet.

Hvad ville du gerne have vidst, for du startede ved dit regiment?

På trods af, at det er blevet nævnt flere gange i undervisningen på HO, så er det alligevel kommet bag på mig, hvor meget af min arbejdsdag, der går med forvaltningsmæssige opgaver samt uddannelsesplanlægning - hvor jeg helst ville være ude af kontoret, så bliver man hele tiden hevet tilbage. Men omvendt så sætter jeg også større pris på, når det endelig er tid til en skydebanedag eller MFT med delingen. Samtidig kan jeg på nuværende tidspunkt mærke, at meget allerede har ændret sig fra den første tid. Der er ved at komme flere rutiner, et større overblik, mere forudseenhed i hverdagen og alt føles ikke nyt længere.

PL Charlie Svenson, DF for STDEL/ISRBTN

Efterretningsregimentet

Hvordan vil du beskrive din første tid ved dit regiment?

Den har været intensiv med en stejl læringskurve, men overordnet set god og spændende. Arbejdet har fyldt forholdsvis meget, men der er god mulighed for at afspadsere og opnå balance i privatlivet. Udover fire ugers våbenkursus var det bare direkte ud i de respektive enheder og komme i gang med arbejdet. På det private plan har det været en smule omvæltende, at - sammen med kæresten - rykke pælene op og flytte fra Frederiksberg til Varde og Vestjylland. Men det har bidraget til en god balance i privatlivet - weekendkærelivet er ikke helt i min smag.

Hvad har overrasket dig mest i din første tid ved dit regiment?

Man hører meget om, at HRN har været på overarbejde, men det var lidt vildt at opleve på egen krop, at EFR har haft aktier i nærmest alle udsendelser og missioner i det sidste stykke tid - alt fra KFOR til NFP og derudover også uddannelse af ukrainere (for blot at nævne de store). Det har for eget vedkommende betydet, at de planer, der har ligget i bogen, hurtigt er blevet forældede, og man skal være parat til at finde på noget for at holde soldaterne beskæftiget med relevante opgaver.

Hvad ville du gerne have vidst, for du startede ved dit regiment?

EFR har været rigtig gode til at klæde os nyudklækkede PL'er på til opgaven at komme ud som førere. Vi fik tidligt at vide, hvad vores første stilling var og fik god lejlighed til at mødes med kommende chefer og kollegaer for at danne os et billede af enheden og de forventninger, der fandtes på os, når tiden på slottet var omme. Det område, som volder de største udfordringer for mit vedkommende, er det forvaltningsmæssige - hvad må man gøre hvornår, og hvad det kan give af konsekvenser. Det er godt, at FAK har valgt at lægge mere tid på det.

PL Mikkel Schmidt, DF i 6. HBUKMP/2. EODBTN

Ingeniørregimentet

Hvordan vil du beskrive din første tid ved dit regiment?

Rigtig positiv. Jeg sprang våbenkurset over grundet min tidligere erfaring som sergent i ingeniørregimentet. Jeg startede i 6 HBU kompagni, hvor jeg har haft et meget positivt forløb med min førstegangsstilling. Der har været plads til udvikling og kreativitet inden for rammerne. Lige efter mit hjertel

Hvad har overrasket dig mest i din første tid ved dit regiment?

Åbenheden. Der har været en nem og god tilgang til hverdagen, hvor man, såfremt man er i tvivl omkring procedurerne, kan spørge sine nye kollegaer uden tøven og få hjælp lige fra arbejdstidshåndtering af ansatte til undervisning i felten. Her har erfarne kollegaer været behjælpelige med sparring.

Hvad ville du gerne have vidst, for du startede ved dit regiment?

Det eneste, jeg kan sætte en finger på, er startdatoen. Det er lidt mere specielt i mit tilfælde, da jeg ikke skulle starte på de samme vilkår, som mine kollegaer fra skolen. Jeg havde på den baggrund ikke fået en dato for, hvornår jeg skulle starte for en uge forinden. Så alt i alt uvisheden omkring, hvornår jeg skulle i gang med mit virke.

PL Nikoline Adler, SANO for 6SANDEL,
tilknyttet JDR

Trænregimentet, Aalborg

Hvordan vil du beskrive din første tid ved dit regiment?

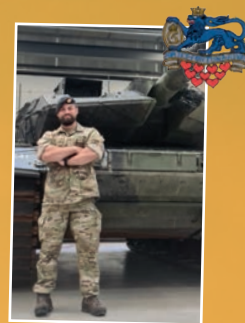
Meget travl, men også sindssygt lærerig, udfordrende og øjenåbnende. Alt det, man har hørt om, forberedt sig på og lært om igennem 2,5 år på officersuddannelsen, møder man bare med 200 km/t. Vi blev i SANKMP i Aalborg slynget direkte ind i delingsførervirket på godt og ondt. Der var mange ting, der var blevet negligeret i fraværet af en DF, som vi skulle indhente, mange nye soldater, administrative sheets og problemstillinger, der skulle tages hånd om, samt processer, tiltag og retningslinjer, der skulle, og stadig skal, implementeres i dagligdagen.

Hvad har overrasket dig mest i din første tid ved dit regiment?

Meget basalt, men hvor mange mennesker, der kommer ind på dit kontor eller i din mailindbakke hver dag og hvor meget tid, det tager. Selvom jeg er rigtig god til at lave prioriterede og dags-opdelte lister til hver uge, så når jeg nogle dage kun et enkelt punkt, fordi der kommer opgaver ind fra siden, møder, som jeg skal deltage i, koordinering, der skal prioriteres, spørgsmål, kurser og logistisk, der skal gå op osv. Jeg elsker, at jobbet indebærer, at jeg som leder fungerer som et serviceorgan for både over- og underordnede, men jeg er overrasket over, hvor meget af tiden, der bliver brugt på andet end drift og tilstedeværelse hos konstablerne. Dog er jeg positivt overrasket over, hvor selvkørende og selvstændige soldaterne er. De er dygtige og motiverede og behøver kun rammer og struktur fra dig som leder.

Hvad ville du gerne have vidst, før du startede ved dit regiment?

1. Mere om doktrinen i mit kommende kompagni, da det giver en grundforståelse for, i hvilken taktisk ramme jeg faktisk skal ud og fungere.
2. At det er en forudsætning for at kunne løse sin opgave, at man også kan sige nej. "Opgaven i fokus" og "at lægge tyngde alle steder er at lægge tyngde ingen steder", jaja, vi har hørt det før, men det er svært at vurdere, når man er ny. At prioritere det vigtigste, betyder, at man skal sige nej, også til sin chef - hvilket ikke er en svaghed, men en styrke.
3. På våbenkursus ville jeg gerne have haft en oplæring i uddannelsesplanlægning, der var mere fyldestgørende end den, man får på HO.

PL Mads Oddersborg, UDDSTOFF Linje Eskadron

Lydske Dragonregiment

Hvordan vil du beskrive din første tid ved regimentet?

Min første tid har været præget af en stejl læringskurve, en stor grad af frihed, fleksibilitet og egenrådighed i opgaveløsningen. Konkret har min første stilling været i Panserbataljonen i den genoprettede 3 Eskadron, hvor jeg pt. beskæftiger mig med at træne og oprette den sidste deling således, at eskadronen kan stille fuldtalligt - og vi løber stærkt for at blive kampklar. Derudover mærkes der tydeligt en øget interesse, som udmønter sig i en del Static Displays og fremvisninger af kampvognen. Samtidig med dette har jeg også en opgave i både at lære at indgå som besætning og efterfølgende at føre enkeltvogn og en deling. Det er ikke et job, man kommer sovende igennem. Det er nogle lange dage, men når kampvognen triller ud af garagen fyldt med de største smil på besætningerne, så giver det hele mening.

Hvad har overrasket dig mest i din første tid ved dit regiment?

Behovet for selvstændigt at kunne analysere arbejdsopgaver, lave en plan og eksekvere den fra dag et. Man fornemmer, at der er et konkret behov og en klar forventning om, at man kan trække i arbejdshandskerne tidligt. Det skal ikke forstås negativt - personligt synes jeg, at friheden er en opportunistisk mulighed for at udvikle mig. Specifikt for regimentet er JDR et 'bonderegiment' fra en svunden tid, hvor skibene var lavet af træ og soldaterne af stål. Gildet er som en prisme, der forstærker kulturen, hvor gamle og nye traditioner mødes, og dragonens ånd fylder gildesalen fra gulv til loft. Jeg tror ikke, man finder noget som dette - det er unikt, det er korpsånd, det er JDR! Og det er virkelig fedt!

Hvad ville du gerne have vidst, før du startede ved dit regiment?

Da jeg havde gjort tjeneste ved JDR for HO, er der ikke meget, som er helt nyt, men faglig stolthed er så kondenseret her, at jeg tror, man kan fylde det på flaske og sælge det. Det betyder også, at folk allerede har erfaringer med, hvad der virker bedst. Mød op med arbejdshandsker på og en notesbog i quick draw - for hvis man åbner øje og øre, kan man lære meget hurtigt.

Foto: Tue Skals / Forsvarskommandoen

STJERNER PÅ SKÆRMEN

– INTERVIEW MED MJ LINDHARDT

"Men det er klart, at vi kommer til at forudsige ting som ikke holder stik. Jeg forudsagde Kievs fald i starten af krigen, det var en fejl."

LT STEFAN S. U. DETLEFSEN

Homer har været i studiet med 'Krigens Døgn' for at følge og efterfølgende interviewe Forsvarsakademiets egen MJ Kristian Lindhardt. HO's kadetter kender Kristian fra faget 'krigshistorie' og nu også fra fjernsynets bedste sendetid, hvor vi pludseligt er blevet vidne til, at Hr. og Fru Danmark efterspørger militærfaglig viden. Begreber som tidligere kun blev brugt og forstået i stabe, på obskure kurser på FAK samt HO's taktikgang (og jeg er ikke engang sikker på det sidste) udtales nu direkte i DR's studier og sendes med en pædagogisk forklaring ud i æteren. Al reklame er god reklame og god reklame er endnu bedre end dét - HOMER klapper i hvert fald i hænderne over den stigende efterspørgsel på militær ekspertise og faglighed, hvilket forhåbentligt er med til at legitimere Forsvaret ude i den del af den civile befolkning, hvor begreber som "bykamp" og "overvindelse af hindring" mest lyder som noget fra Counter Strike. HOMER var på pletten.

Hvordan ender man som militærhistoriker? Og hvor stor en del af din hverdag er "militærhistorisk"?

- "Det korte svar er, at man søger jobbet. Det er jo en stilling på niveau med alle andre, eks. i en BDE eller hos FPS. MEN.... for mit vedkommende, er det jo en passion, som jeg har haft, så længe jeg kan huske. Da stillingen blev slået op, vidste jeg, at jeg skulle søge den, det kunne ikke være anderledes for mig.

- Tro det eller ej, jeg er virkelig glad for at undervise på officersskolerne. Både den almindelige undervisning, men også den vejledning og det gruppearbejde vi laver. Arbejdet med kadetter er helt særligt, for I er den perfekte blanding af nysgerrighed og skepsis. I spørger interesseret ind til emnet, men I stiller jer også kritiske over for undervisningen, det er for mig den perfekte blanding hos en studerende.

- Militærhistorie er hele tiden baggrunden for mit arbejde. Jeg laver også andre ting, såsom at være modulansvarlig for afgangsprojektet på alle tre officersskoler, men det er jo klart at militærhistorie er der, hvor jeg lægger tyngde. Dels underviser jeg, men jeg forsker jo også i anvendt militærhistorie, hvor jeg skriver artikler pba. min forskning."

Er krigshistorie et underprioriteret fag på den nuværende officersuddannelse?

- "Det er jo en holdning, men ja, jeg mener KRIH har meget mere at give, end I oplever det på skolen. De af jer, der vælger at skrive i KRIH, får selvfølgelig en anden oplevelse af det. Men overordnet set, mener jeg, der er meget mere at hente, både på HO, men også på SOS og FLOS."

Hvordan ender man med at skulle forklare militære problemstillinger for hele Danmark i Krigens Døgn?

- "Det var helt tilfældigt. Meget tidligt i krigen, skulle de bruge en, der kunne forklare om bykamp, det blev mig. Derefter blev jeg stemplet som "ekspert", hvilket har ført til eks. Krigens døgn. Der var i starten af krigen et klart behov i befolkningen for at få sat begreb på, det vi så, og få forklaret hvad det var, de krigende parter gjorde. Det tomrum var FAK nødt til at udfylde, for ellers havde alle mulige selvudråbte militærekspertes fyldt sendefloden med tvivlsomme udsagn."

FRA VENSTRE: MJ KRISTIAN LINDHARDT - KIM BILDSØE LASSEN - CLAUD MATHIESEN

Er du blevet genkendt på gaden endnu?

- "Ja, det sker jævnligt, og det er udelukkende positive reaktioner, jeg har fået. Folk i almindelighed er virkelig glade for den indsats, FAK har ydet. Der var et stort info behov, især da krigen startede, og eks. Krigens Døgn har stadig virkelig mange seere."

Hvilke overvejelser/bekymringer har du inden du går i studiet?

- "Troværdighed! Jeg skal kunne stå på mål, for det jeg siger. Viden skal være grundlaget for mine udtalelser, mine holdninger gør ikke nogen klogere, og dem skal jeg gemme langt væk. Viden, ikke holdninger - dem kan vi tale om i kadetkælderens...."

For langt de fleste danskere, der aldrig har haft noget med Forsvaret at gøre, præsenterer dig og dine kolleger fra forsvarsakademiet militæret og også mange danskeres første møde med militæret som en faktisk "faglighed" og disciplin.

Er det noget I er bevidste om? Er det positivt? Og hvordan håndterer I det?

- "Her er vi tilbage ved, at alt vi siger skal være vidensbaseret. Det kan godt være svært, når vi f.eks. skal tale om fremadrettede operationer, men der er vi nødt til at anvende den faglighed, som I kadetter nu selv er i gang med at tilegne jer

og lægge ned over de situationsdannende faktorer. Men det er klart, at vi kommer til at forudsige ting som ikke holder stik. Jeg forudsagde Kievs fald i starten af krigen, det var en fejl. Men den står jeg på mål for!"

Er der et tabu omkring at snakke krig som profession? Det handler jo at slå folk ihjel. Og hvordan arbejder man rundt om det?

"Det er ikke et tabu, hvis man gør det respektfuldt. Vi må ikke lade os styre af følelser, for så mister vi den faglige integritet, der er hele grundlaget for at udtale sig. Men man skal tale respektfuldt og være bevidst om alvorligheden i et man taler om."

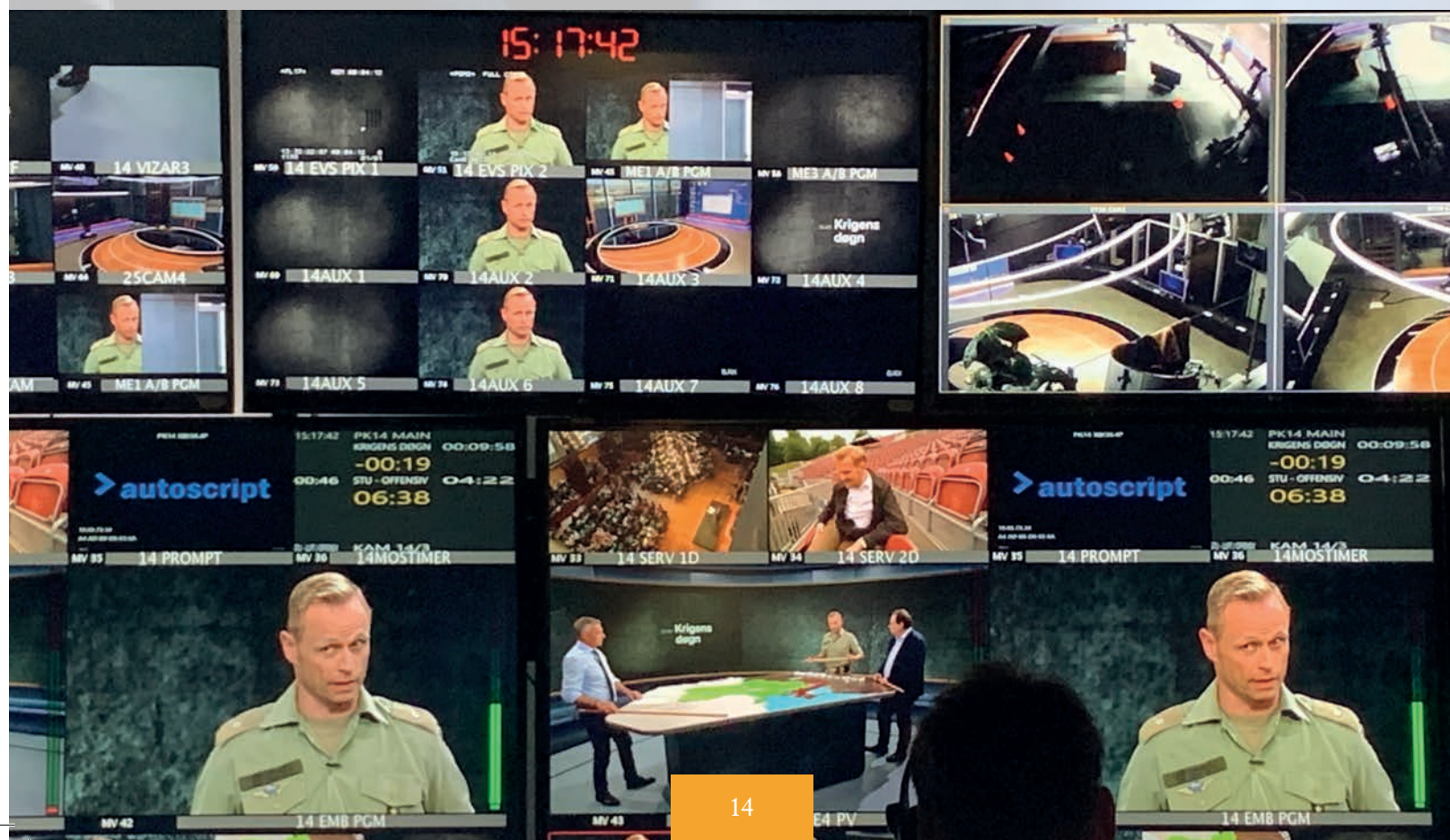

BAG KAMERAT I KRIGENS DØGN

Hvad er forskellen på at stå og undervise Hr. og Fru Danmark og så HO's kadetter?

- "ALT skal forklares.... Forklaringen skal forklares - med det mener jeg, at i undervisningen af jer, kan man anvende en lang række termer, som har virkelig stor forklaringskraft og dermed komme til pointen meget hurtigt. Når man "underviser" Danmark, skal man forklare alt, inklusiv de termer man anvender, for de kender ikke betydningen. Dermed går alt lidt langsomt, men det er ok, for tilbagemeldingerne er, at folk tager virkelig godt imod det."

Hvad har Ukraine-krigen lært dig og hvad har overrasket dig mest ved den?

- "AT Rusland ikke er kommet længere. 1. De har åbenbart ikke lært af historien og derfor er hele deres samfund forskruet - korruption, nepotisme, loyalitet frem for dygtighed. Det er svært at drive et effektivt samfund på den måde. 2. At det russiske forsvar er lige så forskruet i sin opgaveløsning som resten af samfundet. 3. At Ukraine er kommet så langt, at de effektivt kan imødegå alt hvad Rusland har forsøgt. 4. Måske vigtigst, har det vist mig, hvor forfærdeligt uforberedte vi selv, Danmark og Europa, er til at håndtere en krig i vores eget nærområde."

Nu er krigen ikke slut endnu, men hvad er dit bedste bud på, hvordan kommende militærhistorikere i dit sted vil se på Ukraine-krigen?

- "Der er virkelig meget at lære. Den umiddelbare læring går jeg ud fra vores kloge officerskolleger i FKO og IMO er ved at se på. Den længere læring er klart en opgave vi i ISK skal lære af. Hvordan endte vi her, hvad gjorde, hvad gjorde vi ikke? Jeg er bange for, at vores læring bliver, at krig, med alt sin enormt ødelæggende kraft, er et element vi er nødt til at forholde os til og forberede os på."

Hvis du måtte vælge ét slag, én krig og én militær personlighed som folk i Forsvaret burde lære lidt mere om, hvad og hvem skulle det så være?

- "Slag: El Alamein - Slaget var voldsomt, længerevarende og meget metodisk gennemført. Vi kan alle synes at hurtige supper effektive slag, hvor modstanderen bliver fuldstændigt nedkæmpet er spændende, men hvis vi ser på krige og slag i almindelighed, så trækker de ud og kræver en kæmpe indsats, og fjenden slipper ofte væk med store dele af sin styrke.

- Krig: Falklandskrigen - Som ren læring har Falklandskrigen alt det, vi skal bruge for at lære om krigens natur og karakter. Den er begrænset i tid og rum, har alle tre domæner og opdelt i en række enkeltstående begivenheder, der gør den nem at analysere.

- Person: Det er faktisk et svært spørgsmål. Her hælder jeg nok til, at vi skal se på en militær leder, der kan inspirere os. General James Mattis er ret inspirerende og har skrevet en del om sine tanker, om hvordan man skal arbejde med og lede soldater. Hvis vi skal mere ned på jorden, er jeg ret begejstret for Sydney Jary, der skrev 18 Platoon, men ham kender I jo heldigvis allerede."

M1: FORSVARET

M2: RESERVEN

LT MORTEN C. HANSEN

Har du spekuleret på, hvad man laver som Premierløjtnant og Kaptajn af reserven og hvilke muligheder har man som reservist? Det er ikke ualmindeligt, at man som aktiv officer i Hæren har begrænset viden om reservens struktur, hvilket opgaver man bliver stillet overfor, og ikke mindst hvordan man tilgår reserven. HOMER har endnu en gang været i terrænet og tale med tre reservistofficerer og chefen for Center for Reservestyrken, så du kan blive lidt klogere på dette. For du har faktisk en anden mulighed, hvis du går og overvejer at gå fuldt civil.

Reserven udgør en vigtig del af Forsvarets styrker og spiller en afgørende rolle i at supplere og forstærkede faste militære enheder. Officersreservister er erfarne tidligere officerer, der efter at have forladt aktiv tjeneste har valgt at forblive engageret i Forsvaret som en del af reserven. Med sin erfaring og ekspertise bidrager man til at opretholde en stærk og effektiv forsvarsmagt. En af de vigtigste opgaver for officersreservister er at være klar til at træde til i tilfælde af behov.

Som reservist opretholder man sine militære kompetencer gennem periodiske øvelser og uddannelse, der sikrer, at man er klar til at håndtere forskellige operationelle udfordringer. Disse øvelser kan omfatte alt fra taktisk træning og ledelse til specialiserede færdigheder inden for deres respektive fagområder. Dermed ikke sagt, at man ikke har mulighed for at udvikle sig, da man i Center for Reservestyrken ligger stor vægt på, at man tilbyder en kontrakt, der passer til den enkeltes behov. Blandt andet gennem en kontrakt med fleksible arbejdstider og ved at tilbyde kurser til udvikling. Ligeledes gør de en dyd ud af, at den enkelte reservist har balance mellem det civile arbejde, sin familie og de militære opgaver.

RESERVENS OPBYGNING

Det er vigtigt at skelne mellem to forskellige aspekter af reserven: Totalforsvarsstyrken (TFS) og reserve entiteten i sit tilknyttede regiment. TFS består af officerer, menige og HJV, der står klar til at støtte forsvaret i en bred vifte af opgaver i både krisetider og ved militære operationer. Disse opgaver kan omfatte alt fra støtte til civilbefolkningen under nødsituationer til at indgå i internationale missioner. Som officersreservist i TFS indgår man i en føringskadrestruktur i en UAFD bestående af reservister, hvor man i tilfælde af meget kritiske opgaver indkalder VPL for at tilgå sin DEL. I forbindelse med øvelser

arbejder man tæt sammen med HJV, da en UAFD er tilknyttet et HJV-distrikt. Øvelserne er som man kender dem fra fast tjeneste med bl.a. BEFU, KSTL og bykamp.

Som officersreservist kan man også vælge at tilgå en reserveentitet og forblive fast tilknyttet til det regiment, man kommer fra - dog efter aftale med regimentet eller gennem ansøgning. Dette indebærer, at man opretholder en tæt forbindelse til sin tidligere enhed og er tilgængelig for at støtte og supplere den i tilfælde af behov. Her kan man planlægge og deltage i øvelser samt indgå i træning sammen med tidligere kolleger og bidrage med ekspertise og erfaring.

Derudover findes der en lang række muligheder inden for de enkelte regiment, samt mulighed for at tilgå reserven i NATO-regi med lokation i Polen, Belgien og Storbritannien. Herunder INTERFLEX.

SÅDAN TILGÅR MAN RESERVEN

For at tilgå Reserven som officer er der forskellige veje at følge. Center for Reservestyrken fungerer som en central enhed, der koordinerer reservens aktiviteter og er ansvarlig for at tiltrække og fastholde officerer af reserven. De tilbyder også rådgivning og vejledning til officerer, der ønsker at blive en del af reserven. Det er vigtigt at understrege, at officerer af reserven ikke er bundet til at træde til aktiv tjeneste, medmindre det er nødvendigt. De bevarer deres civile karrierer og er tilgængelige for militæret som en ressource, når der er behov. Nogle reservister afsætter fem til ti dage om året til tjeneste, mens andre afsætter 30 dage.

DET SIGER RESERVISTERNE OM TJENESTEN

Flere af officersreservisterne udtrykte, at det at være en del af reserven, giver dem mulighed for at opretholde deres forbindelse til militæret og bidrage til forsvarets mission. De udtrykker ligeledes, at det giver en

Reservister rekrutteres bedst og mest effektivt til den virkelighed, de forlader. Vi går op i at tilbyde den enkelte reservist en fleksibel kontrakt, hvor der er balance mellem familie, civilt job og Forsvaret.

— Center for Reservestyrken

platform for personlig udvikling og faglig vækst. Mange reservister ser det som en ære at kunne trække i uniformen igen, og tilgå i den "familie", de kalder forsvaret.

M2

I sidste ende er officerer af reserven vigtige aktører i at opretholde og styrke forsvarets kapacitet. Deres erfaring, ekspertise og engagement bidrager til at sikre, at forsvaret er rustet til at imødegå forskellige udfordringer nationalt som internationalt. Gennem deres tilknytning til Reserven er de med til at danne bro mellem den civile og militære sektor og sikre en effektiv samarbejds mulighed.

Så næste gang du overvejer en at gå civilt, skal du også overveje de spændende muligheder og det ansvar, der følger med som officer af reserven. Det kan være en vej til fortsat at bidrage til landets forsvar og samtidig udvikle dine egne færdigheder og kompetencer. Enten ved at opsoge dit eget kommandokontor (med mindre de opsoger sig først) eller ved at ansøge via karriere.forsvaret.dk.

- **Ca. 5% af det militære personale tegner en reservekontrakt umiddelbart efter afgang fra Forsvaret til civil**
- **Den nye struktur i TFS blev iværksat i 2021**
- **Planen er, at der skal oprettes 24 TFS UAFD fordelt på to regioner**

- **Som reservist i TFS arbejder man typisk fredag eftermiddag til lørdag aften, men hverdags aftner er også en mulighed**
- **Reserveofficerer kan støtte med både planlægning af øvelser og indgå som KOFF**

PAM MØDER VIRKELIGHEDEN

Kadetterne på Hærens Officersskole er for første gang i mange år blevet sendt på praktikophold ved deres kommende regimenter. I den forbindelse måtte HOMER naturligvis gribe pen og notesblok for at berette om de forskellige oplevelser under kadetternes 14 dages 'reality-check'. Bløde sofaer i Vester Dagligstue blev skiftet ud med hårde sæder i en Leopard 2A7 kampvogn, bataljonskalkerne i ridehuset blev erstattet af divisionskalker i Letland og egne evner blev testet på soldater fra stående styrke. Vi har talt med tre kadetter fra forskellige regimenter for at få et indblik i, hvordan praktikken er blevet udført og modtaget på tværs af Hæren, samt hvilke tanker den har affødt her på bagkant.

LT Jacobsen – Efterretningsregimentet

Virket som delingsfører ude ved Hærens enheder kan være en svær størrelse helt reelt at sætte sig ind i. Dette gælder især de mange kadetter på HO som ikke har tidligere erfaring fra strukturen. LT Jacobsen udtrykker sine forventninger til praktikopholdet i Varde netop som et ønske om en praksisnær forståelse af det kommende job:

"Før praktikken forventede jeg at få et indblik i virkeligheden. Nu hvor jeg ikke kommer fra systemet i forvejen, kan det være lidt svært at få de her billeder på nethinden, (...) så jeg forventede, at de var nogle billeder, jeg skulle ud og danne."

Ligeledes lyder der et ønske fra LT Jacobsen om, at erfaringerne fra praktikken kan være en gulerod for motivation gennem den resterende del af uddannelsen. Et indblik i, hvilken belønning der venter for enden af diplomuddannelsen.

Jacobsens praktik ved Efterretningsregimentet i Varde bød på et forløb hos både EW-kompagniet, såvel som hos UAS-kompagniet. Dette inkluderede en øvelse i Finderup i samarbejde med enheder fra Jyske Dragonregiment mhp. at træne infanteriets samt kampvognenes evne til at skjule sig fra droner. Derudover var især uddannelse af soldaterne fra UAS-kompagniet en kerneopgave, Jacobsen fik lov til at prøve kræfter med. Her oplevede løjtnanten, at han, på trods af sin relativt korte tid i trøjen, stadig var godt klædt på til opgaven:

"Det kom bag på mig, hvor meget man egentlig kunne give videre som KT. (...) Vi har faktisk allerede nu en god ballast og en masse ting, vi kan give videre, så det overraskede positivt. Når vi kom ud på skydebanen, eller underviste i taktik, så havde jeg faktisk en hel masse ting, jeg kunne give til de her soldater fra stående styrke, selv om jeg ikke har været i systemet længere tid, end jeg har."

Praktikken har dog ikke været en ren dans på røde roser. Særligt de administrative opgaver har været udfordrende. Her blev kadetterne smidt ud på dybt vand, hvor 'learning-by-doing' var metoden. Til trods for den stejle læringskurve, var disse "virkelige" opgaver samt det medfølgende ansvar dog præcis det, LT Jacobsen søgte:

"Det skabte de der billeder på nethinden, vi startede med at tale om. Hvordan er det, det hele ser ud, og hvad er det, jeg skal ud at udføre. Det syntes jeg faktisk at Varde var gode til at vise. (...) De gav os meget frihed under ansvar og vi fik pålagt mange opgaver, hvilket jo kun var fedt. Man står tilbage med en følelse af, at man ikke er bange for at komme derud. Nu er man egentlig klar til det."

LT Handberg – Føringsstøttereimentet

Forventningerne til praktikken var ikke lige klare hele årgangen rundt. Mængden af information fra de forskellige regimenter havde været meget varierende, hvilket resulterede i, at det kommende program blev lidt af et røgslør for nogle. For LT Handberg var dette tilfældet:

"Jeg havde ikke de store forventninger for praktikken, da vi ikke fik særlig meget at vide. Vi var ikke et af de regimenter, der fik en velkomstkasse med regimentsbælte osv. (...) Jeg forventede måske en smule gavtjeneste, men ellers ikke så meget. Vi var blevet stillet i udsigt, at vi ville komme ud og se de forskellige stillinger, vi vil kunne få, når vi kommer ud, så det havde jeg en forventning om, og jeg havde en forventning om at blive klogere på, hvad FSR er."

Praktikopholdet ved Føringsstøttereimentet viste sig dog at være et af de mere alsidige. Kadetterne deltog i SKYPER med I BTN, og tog med HBU'erne på KSTL-øvelse i Finderup. En andel af Føringsstøttereimentets opgaver foregår dog pt. i Letland, hvorfor regimentet havde arrangeret en 24 timers tur til Riga for kadetterne. Efter en kort flyvetur og indlogering på hotel i Riga, stod kadetterne på Adazi Military Base:

"Vi aflægger telefoner og urer og alt, hvad der kan trackes, idet vi kommer ind på basen. (...) Her snakker vi med DF for de to delinger, der er derovre og sidder med til et O-GRP møde, efterfulgt af en efterretningsbriefing om Rusland fra en EBM. Desuden bliver en forsvarsplan for, hvordan NATO vil forsvare Letland fremlagt. (...) Herefter har vi et møde med Chief of Staff, BG Lennie Fredskov Hansen (fhv. forsvarsattaché i Rusland, red.), som bl.a. har været special advisor for Anders Fogh. (...) Vi snakker også med både konstabler og BM sådan helt frit, så vi fik virkelig et indtryk af, hvordan det var at være i Adazi. Det var sindssygt fedt, Riga var en sindssyg fed by og det virkede som en sindssyg fed arbejdsplads."

Den indholdsrige praktikperiode med turen til Letland som sit højdepunkt har i høj grad gjort indtryk på kadetterne med de mørkeblå baretter. Mange af Føringsstøttereimentets opgaver adskiller sig på flere punkter fra det standardiserede kamptrops-håndværk som indlæres på HO, hvilket LT Handberg ser positivt på:

"Vi mødte jo mange stabsofficerer som arbejder med mange ting, som vi slet ikke stifter bekendtskab med herinde, og det i sig selv var meget, meget øjenåbnende for mig. (...) De officerer vi møder herinde (på HO, red.), er i uddannelsesregi og det er ligesom sin egen verden idet vi alle uddannes til MEKINF, (...) så det at møde folk der arbejder med den politiske side og på højere niveauer og har lavet HELT andre ting, end det vi stifter bekendtskab med herinde, det var en AHA-oplevelse og gav lidt blod på tanden ift. at være i Forsvaret."

FOTO:
FREDERIKKE FREDERIKSEN

LT Tønder - Jydske Dragonregiment

For nogle kadetter var ambitionen at komme ud og se en hverdag bestående af andet end filterkaffe på toppen af Valby Bakke samt at opleve kulturen og de kommende kollegaer hos sit fremtidige tjenestested. Indtrykkene fra regimentsrundturen skulle holdes op imod virkeligheden, og alt dette startede for LT Tønder hos de klassiske ENH v. JDR:

“Jeg kom forbi HBU og KVGESK, så der var jo stadigvæk MEKINF og HRU jeg ikke stiftede bekendtskab med. På trods af det lille indblik i den store organisation blev mine forventninger helt klart opnået ved de enheder jeg var i under min praktik.”

Efter en kort intro med de obligatoriske kasse-vandrør-diagrammer, skulle praktikkens første uge bruges ved Hærens knyttnæve: I PNBTN/JDR. Første dag blev brugt på klargøring af kampvognene, da ESK skulle øve angreb fra bevægelse de efterfølgende dage. For delingsføreren som LT Tønder fulgte, var opgaven her genkendelig: Førervirke og befalingsudgivelse til delingen - klassisk taktikdag! Delingens resterende opgaver under klargøringen var dog ikke helt så genkendelige:

“Jeg var selvfølgelig udfordret på min manglende viden om kampvognene. Men jeg opdagede hurtigt at konstablerne var virkelig flinke og ivrige for at lære fra sig, hvis bare man var nysgerrig. Og de var samtidig også nysgerrige på, hvem jeg var, og hvor jeg kom fra herinde.”

Mødet med soldaterne ved I PNBTN gjorde et stort indtryk. Erfaringspuljen havde nemlig, imod LT Tønders forventning, ikke kun sit ophav blandt OKS-l'ere med mange års erfaring på kampvognene, men indeholdt derimod også mange unge konstabler med helt ned til et halvt års erfaring på vognene. Stemningen var god, og det var særligt spændende at se, hvordan delingsføreren trak på sine specialisters tekniske erfaring på leoparderne.

Praktikkens anden uge forløb hos UDDBTN, hvor der skulle undervises i kamp fra stilling - en 'walk in the park' for en løjtnant som har gennemført forsvarsmodul i periode 4. Dog krævede undervisningen af de værnepligtige, at rammen røg helt ned på enkeltkæmperniveau så SKYT-dagen blev pludselig en anelse mere udfordrende end først antaget:

“For nogen der slet ikke havde hørt om det før, blev de godt forvirret, da jeg lagde ud med at snakke om hvordan grupperne skulle bevæge sig mellem hinanden - hvilket jeg først blev mindet om efterfølgende, da NK var god og ikke afbrød min undervisning. Så der skulle jeg have henvendt min undervisning mere til de enkelte soldater, i stedet for bare at have taget udgangspunkt i det gennem gruppeførerne.”

Praktikperioden bød på mange indtryk, men LT Tønders største AHA-oplevelse, som røg direkte med hjem i den udliveredede daypack, blev fundet under hendes tid hos I PNBTN. Her erfarede den unge løjtnant nemlig, at en første-gangsstilling hos de stående styrker slet ikke er urealistisk som nyudnævnt PL - og selvom man som ny delingsfører ikke har alt den tekniske viden og erfaring i verden om sit våbensystem, så er der en kæmpe erfaringspulje at læne sig op af.

LT EMIL ØRNHOLT & LT MATHIAS KENTING

UDVEKSLING PÅ TVÆRS AF ATLANTEN

Mentalitet og størrelse, disciplin og small-talk, hierarki og snak i ansigtshøjde. Forskellene mellem West Point og Hærens Officersskole, USA og Danmark, er mange.

LT PHILIP KRÆBS

“Et af vores kompagnier er jo større end hele jeres skole!”

Alex Terenas kan ikke helt skjule sit grin og lettere vantro, mens hun kradser sig i håret. Sammen med Tatiana Brown var hun på udveksling fra West Point på HO i lidt over en uge. Snakken er netop faldt på forskellen på de to skoler, og størrelsen er et tilbagevendende samtaleemne.

“I er bare så få, haha. I kender alle hinanden og har et helt andet sammenhold sammenlignet med os, hvor vi er spredt ud på fire år. Det kan simpelthen ikke lade sig gøre hos os”, supplerer Tatiana.

At West Point er langt, langt større fik de to danske kadetter, der blev udvalgt til udveksling også at mærke. Men på trods af størrelsen og det store antal mennesker, var det ikke noget, som Rasmus Clausen og Sarah Eriksen syntes var et problem.

“Det er større, ja, men amerikanere er bare sociale på en hel anden måde, end vi er. De er opsøgende og verdensmestre til small-talk. Folk kom hele tiden over og ville tale, få os til at føle os velkomne,” fortæller Clausen.

Eriksen, der sidder ved siden af sofaen, nikker og fortsætter.

USA's svar på Frederiksberg slot

West Point har pt. 4400 kadetter gående på skolen og optager hvert år 1200 nye. Selve skolen har et reservervat på lige under 6500 hektar. Hvilket for jer ikke jyder kan oversættes til 9285 fodboldbaner.

“Det falder dem bare langt mere naturligt, end det gør for os danskere. De giver også komplimenter hele tiden. Første gang jeg mødte Alex, fortalte hun mig, at hun var vild med mine bukser. Ud af det blå. Det skulle jeg lige vænne mig til.”

De to amerikanere lagde også mærke til, at danskere ikke just er ligeså gode til small-talk.

“I er bare langt mere reserveret og holder jer meget

mere for jer selv”, fortæller de.

Lærer af hinanden - og klar til internationale operationer

At der er forskel på kulturen i Danmark og i USA er en åbenlys sandhed. Men det er også et af argumenterne bag udvekslingen. Det fortæller NK på HO Martin Carlslund, der har ansvaret for de internationale forbindelser på skolen.

“Det er vigtigt for os som skole, at vores kadetter kommer ud og oplever, at der er forskel i det mindset, der er i de forskellige militære blandt vores allierede. En dag kan man stå som dansk officer med amerikanske, britiske, franske eller andre soldater under sig, og her er det vigtigt, at man har en forståelse for, hvordan de soldater tænker. For det er anderledes end vores.”

Carlslund fortsætter.

“Vi taler for eksempel meget i øjenhøjde i Danmark. Det er mindre hierarkisk. Der er ingen tvivl om, hvem der bestemmer, men vi kan godt have en samtale og komme med input. Samtidig er vi (danske soldater) pga. den kultur gode til at arbejde i gråzoner. Og med fornuft i bestemte situationer. Der er amerikanerne meget mere sort-hvide. Disciplin og lydighed er det vigtigste. Og det skal man vide som dansk officer.”

Som eksempel kan det nævnes, at man har medansvar for sine medkadetters handlinger på West Point. Hvis man kender til et regelbrud, stort som småt, eller ser andet, der er forkert, har man som kadet pligt til at indmelde det til sine overordnede. Ellers bliver man straffet på lige fod. Og det er en mentalitet, som amerikanerne

tager med sig på mission. Den mere "løse" tilgang på HO var også noget, Alex og Tatiana bed mærke i.

"I må havde skæg, øreringe og forskellige frisure. Det ville aldrig gå derhjemme. Det kunne jeg godt tænke mig, at man måske overvejede at løsne lidt op for i den amerikanske hær," siger Tatiana.

Alex er ikke helt enig.

"Jeg synes, disciplinen er vigtigt. Og det er bare vigtigt, at man fremstår ens, velplejet og professionel." Begge kunne dog godt tænke sig at importere tonen i det danske forsvar, som de mener bidrager til et bedre læringsmiljø. Både den der er på HO, men også den de

oplevede i Slagelse på Løjtnantsskolen, hvor instruktørene rettede fejl uden at stå og råbe eleverne ind i hovedet, som de gør i det nordlige New York.

"Den amerikanske hær er nok en del mere intens," fortæller Tatiana grinende.

Ikke kun en dans på roser

Mens Clausen og Eriksen begge sætter meget pris på den mulighed udvekslingen var, retter de dog et par kritikpunkter mod skolen. Blandt andet muligheden for at dele deres oplevelser med resten af overgangen. Eller en evaluering af turen. Og en bedre optakt.

"Der har ikke været nogen opfølgning. Hverken fra skolen, staben eller holdførerne. Vi er bare kommet hjem, og det var det," fortæller Clausen.

Drømmer du om en udvekslingstur til USA?

Ifølge NK Martin Carlsund blev de to kadetter udvalgt efter en række kriterier. Det var blandt andet en repræsentation af mangfoldigheden i systemet, ekstraordinært arbejde og kadetter, der havde det faglige niveau til at kunne undvære undervisningen.

Clausen fortæller, han blev udvalgt for sit arbejde med Nijmegen, hjælp til regimentsudvalget og en ny patruljepakningsliste til Storrud.

Eriksen fortæller, at hun blev valgt for sit arbejde i regimentskomiteen og for at være en god kadet fagligt.

"Vi har ikke haft et forum, hvor vi kan dele med de andre kadetter. Og mens det selvfølgelig er fedt, at Rasmus og jeg har fået så god en oplevelse, ville det da give mere mening, at alle kan lære af det, vi har lært," uddyber Eriksen.

NK Martin Carlsund er ikke uforstående overfor kritikken, men:

"Det er et tidsspørgsmål, simpelthen. Alt er spændt så hårdt for, som det kan være. Og vi kan ikke tage tid ud af undervisningen til, at der kan gives et oplæg til overgangen. Jeg har haft Eriksen og Clausen til 10 min. debriefing da de kom hjem. I den perfekte verden sendte vi jo alle kadetter til West Point, men det kan ikke lade sig gøre"

Carlsund har dog en forhåbning.

"Vi satser på ringe i vandet-effekten. At de andre kadetter er nysgerrige og opsøgende, taler med Clausen og Eriksen, og på den måde spreder den viden, de har suget til sig. 1 + 1 skulle gerne give 3 i det her tilfælde." Han erkender også, at forløbet op til amerikanernes ankomst kunne have været kønnere. Men med en ny-stoppet medarbejder, der skulle stå for planlægningen, og en nyansat i staben, der skulle bringes op i fart, blev der truffet en beslutning om, at kadetterne skulle have helt frie tøjler og selv stå for planlægningen. Og det gjorde de så.

"Vi fandt ud af det. Vi løste det. Og det gik. Men vi kunne helt sikkert have brugt mere støtte fra skolen," fortæller både Clausen og Eriksen. Og hvis ikke mere støtte, så en italesættelse af forventningerne til besøget og indsatsen, der skulle lægges for dagen.

Men mens der var oprør i vandet under overfladen på den danske front, var det ikke noget, de to amerikanerne mærkede.

"Det hele virkede super godt planlagt, og det kørte som smurt," fortæller Tatiana.

"Det var bare en super oplevelse fra enden til anden," supplerer Alex.

Se videoen fra DYNAMIC FRONT her

DYNAMIC FRONT & DANSK ARTILLERI

Hærens Officersskole har genindført praktikperioden, hvorfor de kommende Premierløjtnanter der skal forrette tjeneste ved Artilleriregimentet havde to uger ved deres kommende regiment i Oksbøl. Læs om hvordan det samt DYNAMIC FRONT forløb her.

LT STEFAN S. U. DETLEFSEN

Franske artillerister og CEASAR I på DYNAMIC FRONT
Foto: Stine Holbech/Forsvaret

Krab-artilleri til øvelsen DYNAMIC FRONT
Foto: Lars Skjoldan/Forsvaret

Hærens Officersskole har genindført praktikperioden, hvorfor de kommende Premierløjtnanter der skal forrette tjeneste ved Artilleriregimentet havde to uger ved deres kommende regiment i Oksbøl.

Den første uge gik i uddannelsens tegn med indblik i delingsførernes virke med HBU'erne og HRU'erne. Anden og sidste uge gik hos de stående styrker hos Artilleriregimentet. Og det var ikke en almindelig uge HO's udsendte gik ind i, men en uge, hvor den store fælles NATO øvelse Dynamic Front var i gang og vi skulle være med, hvorfor vi fik mere på opleveren, end vi havde regnet med.

Men hvordan forløber den største artilleriøvelse i 30 år i Danmark, når Danmark kort inden har valgt at sende alle sine franske CAESAR kanoner til Ukraine? Historien melder intet om sure miner fra franskmændene, da de fik kørt deres egne CAESAR kanoner ind på Oksbøl kaserne direkte med tog. Udover franskmændenes artilleri var polakkerne på pletten med deres sydkoreanskproducerede KRAB, der var amerikanske M777'ere, både danske og amerikanske F-16 samt de danske TMT Cardom10.

Med så meget forskelligt artilleri, der skulle træne fælles indsættelse af ildstøttesystemer var der spørgsmålet om, hvordan den kommende erstatning, de israelskproducerede ATMOS-pjecer og PULS-raketkastarsystem ville passe ind i fremtiden. Det har været en spændende debat, og de mange artilleriekspertter, der pludseligt

dukkede op for at blande sig i debatten, må have lunet Artilleriregimentet i Oksbøl. Altid herligt at være relevant – især for et regiment der blev 'foreløbigt' nedlagt i 2014. Pludselig var der noget, der mindede om en offentlig forsvarspolitisk debat uden for de helt nørdede foraer på nettet. Det klædte det danske Forsvar og eksistensen af debatten gjorde blot opmærksom på den generelt ikke

PULS Raketkastarsystem
Foto: FMI

eksisterende forsvarspolitisk debat i Danmark. En debat der er begrænset til medier, der kalder alt for "tanks" og kommentarer på facebook, der kalder alt for "slåsbiler". Humoristisk, men tragisk.

Ukrainekrigen gjorde det (endnu engang) klart for alle, at artilleriet er mere end eksistensberettiget i den

Fransk materiel ankommer med tog til øvelse Dynamic Front
Foto: Tue Skals/Forsvaret

moderne krig, og at man samtidig indkøbte PULS-raketkastersystemet må have været en yderligere fjer i hatten for regimentet i Oksbøl, da raketkastersystemer i dén grad også har vist deres værd på slagmarken i Ukraine. Debatten vedrørende 'erstatningsartilleriet' endte og den nystartede kvasi-religion "artilleri skal være på bælte" måtte se sig slået uagtet af, at den sydkoreanskproducerede K9-artillerisystem har nogle super fede videoer på youtube. Kedelige ting såsom realistiske leveringstider afgjorde slaget. Det vigtigste at bemærke i denne sammenhæng er, at artilleristerne glæder sig meget til at modtage deres nye systemer og gøre sit for at Danmark i fremtiden også har et slagkraftigt artilleri. Elbit Systems producerer også vores TMT Cardom10, hvilket forhåbentlig skaber nogle gode synenergier, hvorfor DJØF'erne også burde glædes. En spændende detalje er jo selvfølgelig, at ATMOS-systemet fungerer rigtig godt i den varme ørken, hvorfor vi allerede kommer til at have gode muligheder for at støtte fremtidige indsættelser sydpå, når det går op for vores politikere, at den såkaldte "sydflanke" savner opmærksomhed, indsættelse og stabilitet.

Alt i alt en spændende og læringsrig praktikperiode.

Dansk TMT Cardom10
Foto: Rasmus Christopher Franck

LIDT FOR BEKYMRET...?

- FRA KADETTER TIL KADETTER

LT BJARKE KEHLET-HANSEN

Første skoledag

Efter 11 måneder i Slagelse er vi endelig inde på slottet. Nu er det slut med basisbælte, rygsække, og feltrationer. Nu begynder tiden med bøger, undervisning, og (vigtigst af alt) øl i kælderen. Dog er der denne ene lille stopklods. PTR-kurset. Kaderne i Slagelse snakkede en smule om det, men dengang lå det jo så langt væk, og der var 10-døgneren at bekymre sig om. Men hvad nu? Det er jo allerede om et par måneder, og den varer jo hele 12 dage. Hvad skal jeg overhovedet forvente? Kan jeg klare det?

Korpset

Med min stigende nervøsitet og fortsatte uvished er jeg begyndt at kigge lidt ind i hvad JGK laver på deres "rigtige" PTR-kursus. Fy for den. Jeg har altid vidst, at jeg aldrig skulle være SOF, men nu virker det til, at jeg bliver tvunget til det alligevel. Hvorfor skal jeg tugtes med dette? Jeg har ikke engang tænkt mig at søge regiment ved SLFR. Hvorfor skal jeg pines på denne måde?!

Intro til PTR med JGK

Det var da rart at endelig se de jægere, som vi skal op og rives i stykker af. Jeg er næsten overrasket over, at deres identiteter ikke også er sløret i virkeligheden. De ser jo næsten helt menneskelige ud. Det giver en vis ro i maven. Det der ikke giver ro i maven, er den pakningsliste de medbragte, hvorom vi mangler ca. 80% af genstandene. Jeg håber ikke, jeg selv skal på overskudslager og købe m/84 termobukser og en ekstra feltflaske.

1, 2, og 3 pakningsliste

Nu må det sgu også snart være nok. Først pakker jeg efter den originale liste, så pakker jeg efter den opdaterede liste, og så skal jeg underlyne mig også pakke efter den tredje. Jeg har nu pakket de samme 5 pløkker ned og taget dem op igen tre gange. Jeg har taget min spade ind og ud af sit hylster tre gange. Og jeg har nu også fået at vide hvorvidt en grøn merinotøj tæller som en kampskjorte, tre gange. Jeg antager at mit liv i sidste ende må afhænge af, hvorvidt min spade er, eller ikke er, i sit hylster. Jeg er dog bange for den situation vi ender i, hvor dette spiller den afgørende rolle.

Efterårsferien.

Så er det snart nu. Jeg har pakket op og pakket ned flere gange end jeg kan huske. Jeg har købt alle de seje sokker til 200kr stykket og min taske er fyldt med karabinhager og

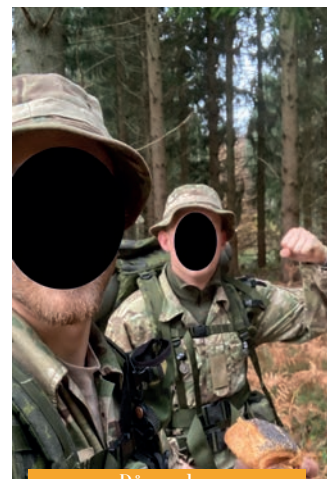
merinould. Jeg har brugt de fleste af dagene med at mønstre mig selv i gymnastiksalen, for gud være mig nådig, om jeg skulle glemme den fordømte kuglepind med den fasttappede sikkerhedsnål. Jeg har målt mit PTR-torv til det fjerde decimal, om end jeg stadig ikke ved, hvordan jeg bruger det. Jeg er fysisk klar, emotionelt presset fra start.

Fra en hemmelig mission i min tid i forsvaret

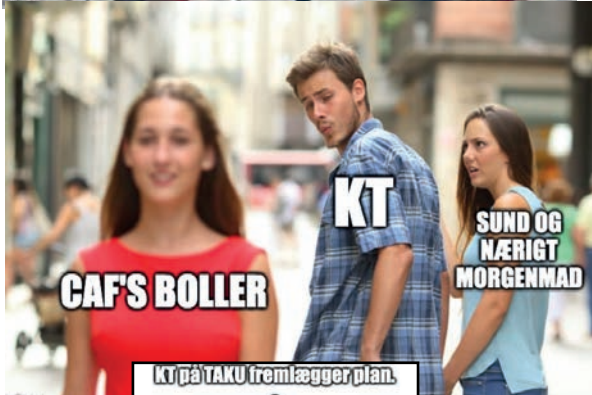
Efter kurset

Var det det? Altså, det var hårdt, bevares, men jeg endte aldrig i en situation, hvor jeg ikke skulle overleve. Var jeg glad for, at jeg havde pakket alt perfekt? Ja. Havde jeg klaret mig uden de dyreste sokker og de selvindkøbte termobukser? Helt sikkert. Havde jeg nu levet lidt mere i nuet end bekymret mig om alle de rædsler, som aldrig kom, så havde jeg nok også nydt kurset en del mere.

På øvelse

UNDER ROSEN

Når du bliver udpeget som KC af TAK-REP på TAKU:

UMAK – HO'S POWERTRIO

LT EMIL ØRNSHOLT

Det er en solrig mandag, da jeg skræver over slotsgården. Jeg har koordineret et interview med UMAK. Hærens Officersskolens power-trio. Den titel kan let udledes af den for nyligt udgivne trivselsundersøgelse, som beretter om en helt forrygende tilfredshed med UMAK'erne og deres service såvel som deres tjenester. Ja, faktisk er stort set 100% af de adspurgte enten tilfredse eller meget tilfredse med den del af HO, som jo næsten er blevet en institution i sig selv. Som kommende officerer med drifts- og personaleansvar i vente rejser denne tilbagemelding naturligvis det store spørgsmål i os: Hvad ligger til grund for et så velfungerende team?

Jeg er forsinket. Det er der en grund til. Jeg har nemlig forsøgt at flotte mig ved at medbringe en kande kaffe med dertilhørende kopper. Et sæt hyggelige rammer for interviewet er det mindste, jeg kan bidrage med som tak for de 30 minutter, jeg får lov at stjæle fra de ellers travle medarbejdere, tænker jeg. Det skal dog vise sig, at jeg besidder en relativt beskedent forståelse af, hvad højt serviceniveau er i forhold til de mennesker, jeg nu står overfor. Idet jeg kommer ind på UMAK, bliver jeg mødt med den sædvanlige enormt positive attitude, og al stressen fra min lidt forsinkede ankomst er pludselig væk. De glæder sig. Dan tager mig ind i et tilstødende pauselokale, hvor de har sørget for koldt vand fra køl samt kage til interviewet. Kunne man få et duelighedsmærke i god stemning, havde de alle scoret guld.

Interviewet begynder, og jeg går direkte til sagen. UMAK har naturligvis drøftet trivselsundersøgelsen, og de er glade for resultatet. Vi starter en brainstorm for at afdække folks tilfredshed med deres arbejde. Dan lægger ud:

"Jeg tror det hele drejer sig om planlægning fra alle vores partnere, depoter samt planlægning fra skolens side, og så er vi bare et team som har været på i mange år. Der er sådan et årshjul, som bare kører, og på den måde, så kører det herved. Og så siger vi aldrig nej, medmindre der er en god årsag til det. Vi vil jo helst være positive og være jeres indgangsvinkel til alt det her."

Der bliver nikket samstemmende blandt de to andre. Brainstormen fortsætter, og Rie følger op:

"Nu er jeg jo kommet udefra, og har set denne her imødekommenthed. Folk føler sig velkomne, når de kommer herind. Man bliver jo nærmest taget imod med åbne arme og der er smil på og sjov og spas. (...) Det gør atmosfæren helt anderledes. Vi tager selvfølgelig arbejdet seriøst, men med et smil på læben."

Det ligger noget tyngde bag Ries ord. Det er ikke bare tomme floskler. Atmosfæren i det lille pauserum emmer af hygge, nysgerrighed og duften af kage og kaffe, og jeg kommer i tanker om den modtagelse, jeg selv fik små 10 minutter tidligere. Thomas kommer ind på holdets tilgang til arbejdet, som bærer præg af det karakteristiske servicemindset:

Serviceniveauet er kendetegnene for UMAK, og det bli-

”

"Selvom I kadetter en gang imellem kommer med småting, så afviser vi jer ikke, bare fordi det ikke er så vigtigt. Vi tager alt mere eller mindre med samme grad af alvorlighed. Underbukser kan være lige så vigtige som større bestillinger. (...) Vi tager imod opgaven, og selvfølgelig klarer vi den."

ver bekræftet gang på gang i vores efterfølgende samtale. Jeg forsøger at få holdet til at overveje, hvad man kan gøre for at få sat service så højt på dagsordenen, men efter en rum tid lander konklusionen på, at det helt bestemt har at gøre med den sammensætning, holdet består af. Enten har man servicegenet, eller også har man det bare ikke, siger Dan. Desuden lægger UMAK'erne særlig vægt på, at glade og tilfredse "kunder" har en selvforstærkende effekt på dem. Er der noget, der ikke er, som det burde være, så skal det fikses, indtil kunderne er tilfredse igen. Jeg fornemmer tydeligt, at jeg sidder overfor et hold, som er meget selvkørende, og som har en god følelse med, hvordan deres gesjæft skal køres. Jeg beslutter mig for at italesætte overfor dem, at deres hårde arbejde bestemt bliver værdsat ude blandt kadetterne, hvortil Dan svarer:

"Jeg mener også helt seriøst, at I ikke skal bruge tid på sådan noget herved. I skal koncentrere jer om jeres uddannelse, og så bruge jeres tid derude i undervisningslokalerne, (...) så skal vi nok sørge for de rammer, I skal bruge. Det vil jeg mene."

Fra emnet om servicemindset er det nærliggende, at emnet falder på motivation. Med Herzbergs tofaktor-teori fra periode 4 i baghovedet, er jeg med det samme på jagt efter motivations- og vedligeholdelsesfaktorer, vi som kommende ledere ville kunne gøre brug af for dermed at skabe vores eget superoptimerede team. Det første, vi er inde på, er arbejdsrammerne for de tre UMAK-folk. Centraliseret ledelse på Svanemøllen Kaserne og en udstukket hensigt om at "vi er glade så længe det hele bare virker" er særligt populært. Rammerne er frie, micro-management ikkeeksisterende og tilliden stor. Et super eksempel på, at klassisk Mission Command kan virke i alle sammenhænge. Holdet nyder her at videreudvikle og optimere deres egen måde at køre tingene på, og ambitionen er selvfølgelig at UMAK/HO skal være det bedste forsyningskammer i hele NATO, siger Dan mens latteren spreder sig i lokalet. Motivationen ligger dog ikke kun i arbejdsrammerne.

RIE

Rie er det nyeste skud på stammen. Hun kom til HO i november 2022, og står primært for trykkeriet på UMAK. Desuden arbejder Rie, ligesom Thomas, delvist på Svanemøllen Kaserne og HO.

KP THOMAS

Thomas er forsyner, og har været på HO i 3 år. Han arbejder pt på både Svanemøllen Kaserne og på HO. Her hjælper han med den daglige forsyningstjeneste.

OKS-I DAN

Dan er forsyner og er holdets mest erfarne medarbejder med sine 35 år på HO. Han har haft en række forskellige funktioner siden sin start, og administrerer i dag UMAK/HO opgaver.

Efter en rum tid til refleksion melder Thomas ud, at selve arbejdets indhold er det, som motiverer ham. Et udsagn de andre kan ikke genkende til. Der eksisterer en generel glæde ved at hjælpe folk med at få styr på sig selv. Derudover er det ikke helt uden betydning, at dette UMAK befinder sig på en skole. Motivationen består også i mødet med kadetterne, samt det at kunne se dem udvikle sig. Dan og Thomas italesætter begge dette, og tilføjer i øvrigt, at kadetterne i dag virker både skarpere og mere ansvarsfulde, end det var tilfældet for årtier tilbage. En ikke uvæsentlig detalje, jeg naturligvis måtte bringe her i bladet. Rie tilføjer:

"Jeg elsker alt der har med uddannelse at gøre. Så når jeg ser at folk lykkedes gennem deres uddannelse, så bliver jeg glad, og hvis jeg kan bidrage til at folk rent faktisk kan blive uddannet og komme igennem det de skal, så gør det mig også glad, og motiverer mig."

For at sikre mig, at jeg ekstraherer alt, hvad jeg kan fra vores tre hovedpersoner, forhører jeg mig hos dem om, hvad de selv opfatter som god ledelse. Her lander vi især på synlig ledelse. For UMAK/HO er det selvfølgelig vigtigt at kunne få lov til at få frie rammer samt frihed under ansvar, men dermed ikke sagt, at ledelsen skal afkobles fra dem.

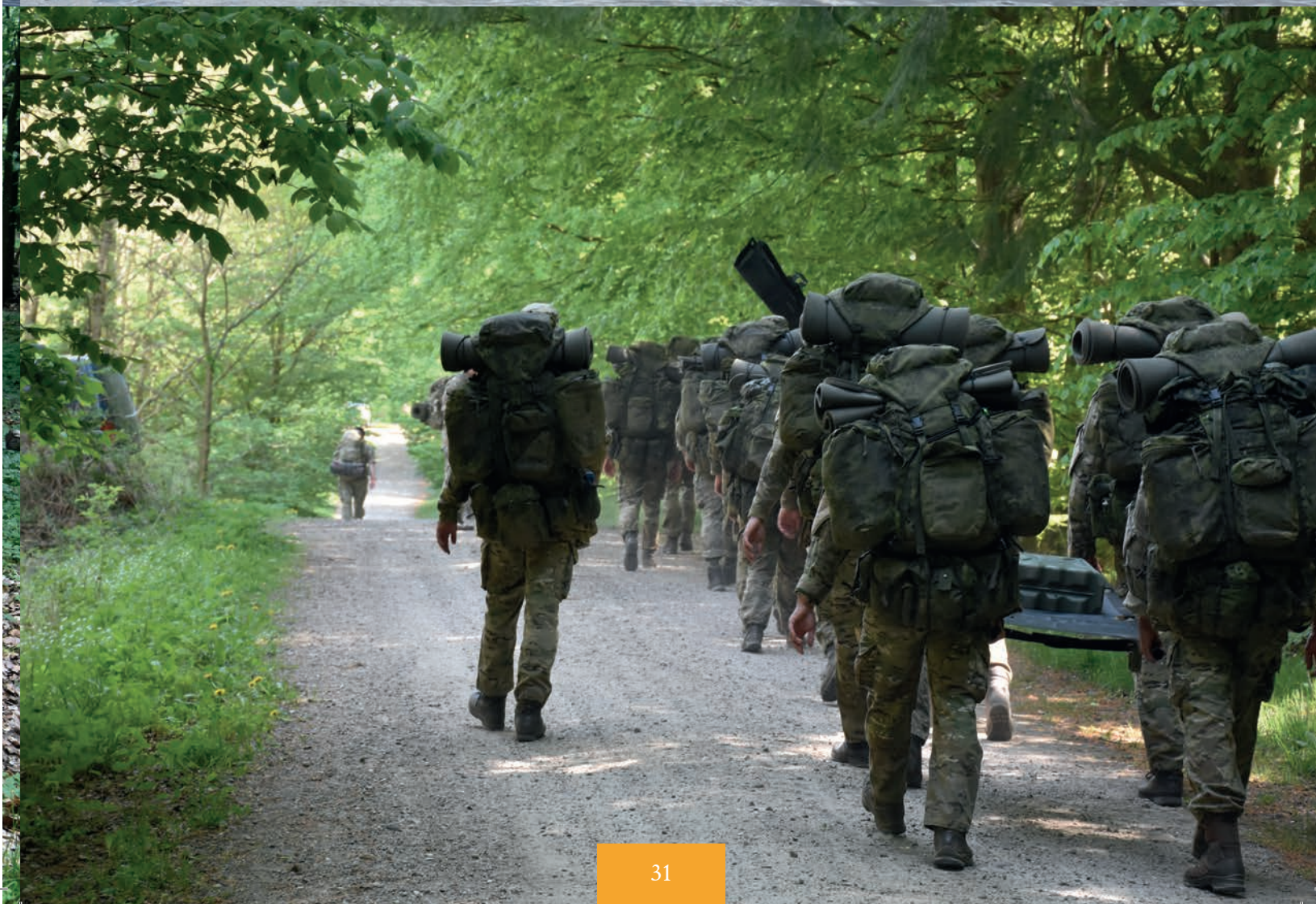
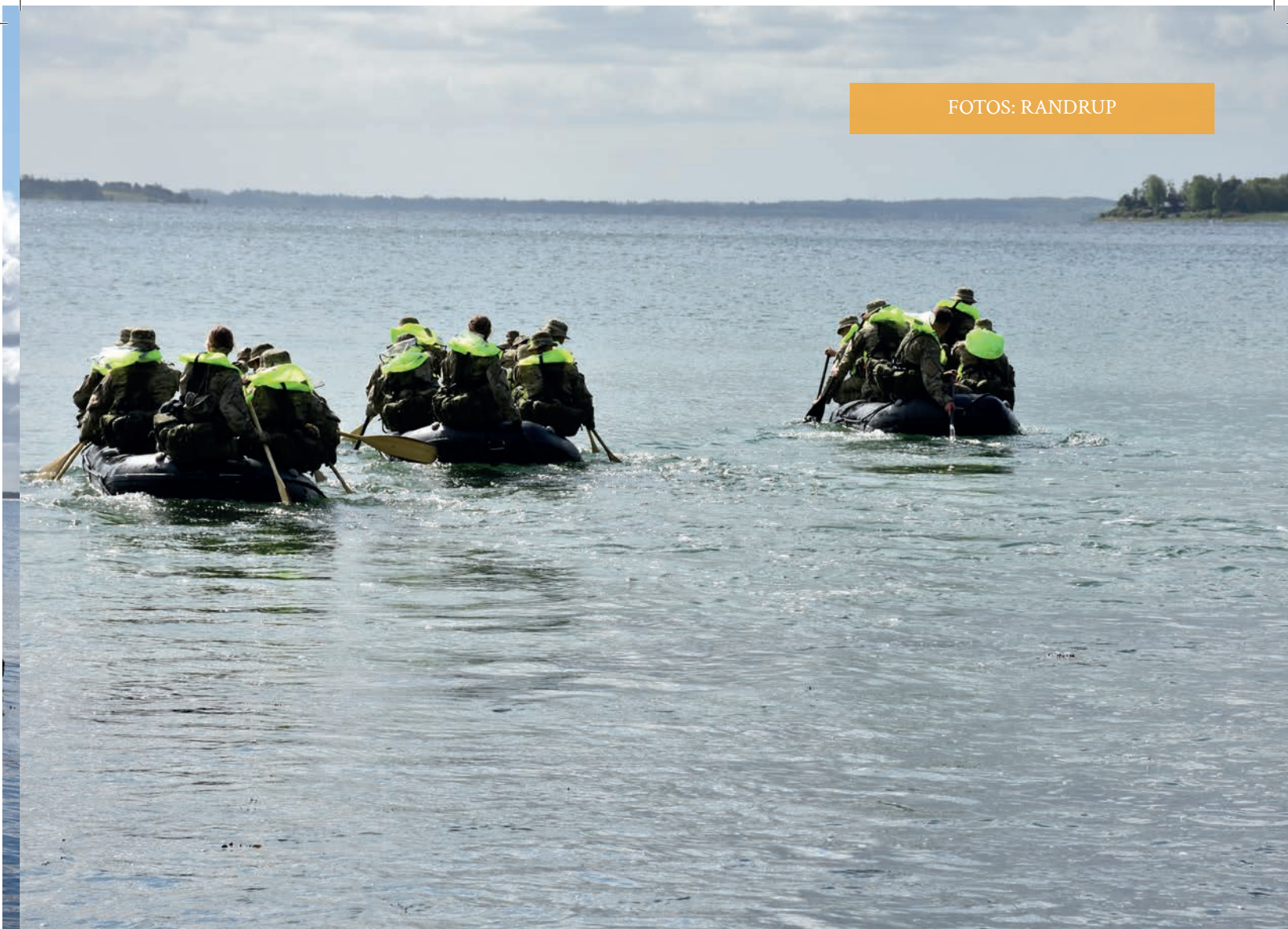
Især interesse fra ledelsen er særlig påskønnet forklarer Rie:

"Kom ud og se hvad folk laver. Lad være med at låse jer selv inde på et eller andet kontor. Kom ud og se hvad der sker. Få en føling med hvad jeres folk laver og hvad deres opgave er. Bliv inddraget i dem."

En faldgrube for lederen som holdet ræsonnerer sig frem til er kontakten til medarbejderne, særligt når disse udviser stor selvstændighed, og når maskineriet bare fungerer. Dette må ikke tages for givet. Om ikke andet, så bør lederen stikke hovedet ind for blot at sige godmorgen, og tillade medarbejderne at koordinere med lederen, såfremt behovet er der. Der skal så lidt til.

Jeg er efterhånden nået til bunds i min kaffekop, og mit ur fortæller mig, at jeg har stjålet fem minutter mere, end jeg var blevet lovet. Det lader dog ikke til at være noget, der går de andre på. Idet vi kommer ud fra pauselokalet, ser jeg en lang kø foran døren ind til UMAK – et vidnesbyrd om den centrale rolle, forsynerne spiller på HO. Da jeg forlader UMAK og skrår tilbage over slotsgården mod CAF føler jeg mig opløftet. Om det skyldes følelsen af at have hevet en masse læring ud af det fænomenale hold, eller min mund fyldt af kajakke-roulade ved jeg ikke. Men én ting er sikker – HO er en heldig garnison!

IX

